

Dobré roky to jsou

Karel Gott

Těch dávných sedmnáct
to býval bláznící věk
to byl ten bláznící věk
kdy spoutaný se dáš na útěk
a vůní všech žen
rád se dáváš zmást
když je ti sedmnáct

Když je nám trochu víc
tak málem dvacet a půl
to čas jen k dálkám plul
a z lásky svět byl prostřený stůl
a vzlítnul jsi na měsíc
věk je pouhé nic
co máš v sobě je mnohem víc

Dál svíčky sfoukáváš
už je jich třicet pět
to kvůli nám celý svět se točí jen dál
noc, to je tvůj den
i prohrou vyhráváš
a únavný sen
jak svíčku sfoukáváš

Pak dny nám krátké jsou
a je tu podzim najednou
a tvůj film, ten co jsi žil
ať závoj má, měl svůj děj a cíl
dál jsi tím, co jsi byl
když cítíš den s tmou
dál dobré roky to jsou